

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoEk/1/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612217437
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6612217437.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a členov senátu JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, vo veci exekúcie: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený: Advocate, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnému: A. A., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom B. C. D. XXX/XX E., XXX XX F., o vymoženie 711,19 Eur s príslušenstvom vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD., Exekútorový úrad Bratislava so sídlom Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava pod sp. zn. EX 19008/12, na odvolanie oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec zo dňa 23. októbra 2023, č. k.: 14Er/1027/2012 - 61, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd exekúciu vykonávanú súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD. pod sp. zn. EX 19008/12 zastavil.

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že súdny exekútor doručil doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie v súlade s ustanovením § 243f ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučného poriadku (ďalej len „EP“), ktoré bolo súdnemu exekútorovi doručené dňa 21.01.2016. Oprávnený v doplnení návrhu uviedol, že dôkazy osvedčujúce skutočnosti pomenované v ustanovení § 39 ods. 4 Exekučného poriadku sú od počiatku výkonu exekúcie súčasťou exekučného spisu a boli v minulosti súdom podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku preskúmané. Medzičasom nedošlo k zmene skutkového stavu a zmene obsahu dôkazov. Navrhol, aby súd rozhodol o pokračovaní exekúcie.

3. Súdny exekútor žiadal súd, aby v zmysle § 243f ods. 6 Exekučného poriadku preskúmal, či je daný dôvod na zastavenie predmetnej exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku alebo rozhodol o pokračovaní exekúcie.

4. Súd mal preukázané, že právny vzťah medzi účastníkmi vznikol na základe zmluvy o úvere uzatvorenej dňa 15.07.2010, z ktorej povinný riadne a včas neplnil. Účastníci konania zabezpečili svoj záväzkový vzťah (zmluvu o úvere) neúplnou zmenkou (blankozmenkou) vystavenou dňa 15.07.2010. Povinný svoju povinnosť vyplývajúcu zo záväzkového vzťahu riadne nespĺnil, čím sa stal dlh splatný v celku dňa 01.06.2011. Oprávnený vyplnil dňa 11.07.2011 zmenku povinného v zmysle Dohody o vyplnení zmenky na sumu 711,19 EUR s dátumom začiatku úročenia dňa 01.06.2011 a táto bola povinnému predložená na zaplatenie dňa 18.07.2011.

5. Dospel k záveru, že identita povinného je charakterizovaný tým, že zmluvu o úvere uzavrel ako fyzická osoba nepodnikateľ, pričom aj označenie dlžníka v zmluve o úvere osobnými údajmi typickými pre nepodnikajúcu fyzickú osobu (meno, priezvisko, rodné číslo, číslo občianskeho preukazu a trvalé bydlisko) charakterizuje dlžníka ako fyzickú osobu nepodnikateľa. Dlžník uzatváral zmluvu ako

spotrebiteľ. K charakteru zmluvy uviedol, že zmluva o úvere je jednostranná adhézna zmluva, ktorá obsahuje veľké množstvo ustanovení znevýhodňujúcich dlžníka. Jej forma na predtlačenom formulári spolu so všeobecnými zmluvnými podmienkami naznačuje, že bola uzatvorená bez hlbšej vzájomnej súčinnosti zmluvných strán. Poukázal na to, že v prípade pochybností o charaktere zmluvy (či ide o spotrebiteľskú zmluvu) má dôkazné bremeno dodávateľ. Nespotebiteľský charakter zmluvy musí byť preukázaný bezpečne, spôsobom nevzbudzujúcim dôvodné pochybnosti. Zdôraznil výklad v prospech spotrebiteľa, v zmysle ktorého ak existujú pochybnosti o obsahu spotrebiteľských zmlúv, platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka). K nespotebiteľskému charakteru zmluvy argumentoval, že všeobecný údaj o poskytnutí úveru na výkon zamestnania nie je dostatočný na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal zo skutočnosti, že zmluvný vzťah medzi oprávneným a povinným založený zmluvou o úvere je vzťahom spotrebiteľským. Poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 243/07, ktorý konštatoval, že „ak sú v zmluve použité formulácie a pojmy, ktoré možno vykladať rozdielne, javí sa byť spravodlivým vykladať ich v neprospech toho, kto ich do zmluvy uložil“. Mal za nepochybné, že s prihliadnutím na povahu účastníkov a vopred pripravovaný obsah zmluvy na predtlačenom formulári medzi účastníkmi bola uzavretá spotrebiteľská zmluva podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, preto je potrebné na tento právny vzťah medzi veriteľom a dlžníkom aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva.

6. Pri rozhodovaní aplikoval Podľa § 243h ods., § 39 ods. 4, § 243f ods. 1, 6 a § 57 ods. 1 písm. m) EP, § 25 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy.

7. Konštatoval, že oprávnený povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote splnil. Súd preskúmal exekučný titul - Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, zmluvu o úvere, zmenku a podanie oprávneného - doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie. Oprávnený (veriteľ) uzavrel s povinným (dlžníkom) dňa 15.07.2010 zmluvu o úvere, na základe ktorej poskytol povinnému úver vo výške 450,- EUR. Povinný sa zaviazal vrátiť oprávnenému sumu poskytnutého úveru zvýšenú o poplatok vo výške 438,- EUR, t. j. celkovo čiastku 888,- EUR v 12 mesačných splátkach po 74,- EUR počnúc dňom 17.08.2010. Na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmeniek vyplývajúceho z úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi vystavil vystaviteľ dve zmenky, v ktorých neboli vyplnené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy.

8. Podľa § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. mohol veriteľ prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak išlo o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia bola maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva vo výške maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Veriteľ si uplatnil voči dlžníkovi nárok zo zmenky vyplnenej vo výške 711,19 EUR, pričom istina poskytnutého úveru predstavovala sumu 450,- Eur. V zmysle citovaného ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľov si veriteľ mohol voči dlžníkovi uplatniť nárok zo zabezpečovacej zmenky len v tom prípade, ak zmenková suma v čase vyplnenia (vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva - vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) činila maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru, t. j. maximálne 135,- EUR. Súd dospel k záveru, že nárok veriteľa zo zmenky uplatnený v predmetnej exekúcii je v rozpore s ustanovením § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V tejto exekučnej veci je exekučným titulom rozhodnutie vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou. Bolo potrebné exekúciu v súlade s § 57 ods. 1 písmeno m) Exekučného poriadku zastaviť.

9. Proti uzneseniu sa odvolal oprávnený. Napadnuté uznesenie žiadal zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b), písm. d), písm. f), písm. h).

10. Podľa názoru oprávneného nebol naplnený dôvod na zastavenie exekúcie ani podľa § 243f ods. 5 EP, pretože tento dôvod na zastavenie exekúcie sa vzťahuje iba na prípady nedoplnenia návrhu na vykonanie exekúcie a ak medzi oprávneným a povinným existoval spotrebiteľský záväzkovo-právny vzťah. Poukázal na záväzkovo-právny vzťah medzi oprávneným a povinným, ktorý nemá spotrebiteľský charakter. Zmluva bola uzavretá podľa § 497 nasledujúcich Obchodného zákonníka a podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka má uzavretá zmluva povahu absolútneho obchodu.

Aplikácia právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa nie je možná, nakoľko vzťah medzi oprávneným a povinným nie je vzťahom spotrebiteľským. Poukázal na to, že povinný pred uzavretím zmluvy dobrovoľne v žiadosti o poskytnutie úveru uviedol, že má záujem, aby jeho úver bol poskytnutý na účely výkonu zamestnania (zaškrtnuté políčko účel zamestnania, pričom povinný mal možnosť voľby). Zmluva sa preto riadi Obchodným zákonníkom.

11. Podľa jeho názoru u oprávneného treba akceptovať jeho dobrú vieru, s ktorou do právneho vzťahu s povinným vstupoval. Pri výklade pojmu spotrebiteľ je potrebné chrániť dobrú vieru druhej strany. Ak dodávateľ konal v dobrej viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ, nemôže sa táto osoba dovoliť toho, že mala postavenie spotrebiteľa. Ak by povinný nebral úver na účely výkonu zamestnania, tak prehlásenie, že finančné prostriedky sú mu poskytnuté na výkon zamestnania, by nikdy neurobil a nepripojil by k takémuto prehláseniu svoj podpis.

12. Namietal, že v konaní došlo k vade uvedenej v § 365 ods. 1 písm. b) CSP, keď súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podľa jeho názoru ak exekučný súd exekučné konanie zastavil, zbavil tým oprávneného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pričom poukázal na skoršie rozhodnutie ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 5/2005 z 13. júla 2000 a sp. zn. II. ÚS 143/02 z 5. novembra 2002.

13. Zopakoval, že rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným sú od počiatku výkonu exekúcie uvedené v časti odôvodnenia exekučného titulu. Dôkazy osvedčujúce skutočnosti pomenované v § 39 ods. 4 EP sú od začiatku výkonu exekúcie súčasťou exekučného spisu, boli v minulosti súdom preskúmané a medzičasom nedošlo k zmene skutkového stavu a zmene v obsahu dôkazov. Oprávnený vyslovil názor, že nie je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 243f ods. 5 EP.

14. Povinný sa k odvolaniu oprávneného nevyjadril.

15. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario) uznesenie okresného súdu vo výroku I. podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správne.

16. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

17. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je správne. Okresný súd zistil všetky rozhodujúce skutočnosti, na základe ktorých založil svoje rozhodnutie. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s jeho závermi, preto sa obmedzí len na zdôraznenie správnosti daného rozhodnutia vo vzťahu k namietaným otázkam uvedeným žalobcami v odvolaní.

18. Pre rozhodnutie v danej veci sú relevantné nižšie citované ustanovenia, ktoré aj okresný súd správne aplikoval a interpretoval.

19. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom v čase vydania tohto rozhodnutia; ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

20. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017; ak to povaha veci nevyučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

21. Podľa § 243f ods. 1 a 6 Exekučného poriadku; (1) V exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona. (6) Ak oprávnený návrh na

vykonanie exekúcie doplní v lehote podľa odseku 1, súd preskúma či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m), a ak exekúciu nezastaví, rozhodne o pokračovaní exekúcie.

22. Podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017; v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opíše aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

23. Podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017; exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na 1. neprijateľné zmluvné podmienky, 2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo 3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

24. Oprávnený v odvolaní ako podstatné námietky uvádza nesprávne posúdenie pôvodného povinného ako spotrebiteľa, dobrú vieru oprávneného pri poskytovaní úveru a posúdenie úveru z hľadiska toho, na čo bol poskytnutý a nie je ako bude poskytnuté peňažné prostriedky v skutočnosti použité.

25. Odvolací súd námietky oprávneného nepovažuje za dôvodné. Z hľadiska posúdenia povinného ako spotrebiteľa odvolací súd uvádza, že právny vzťah medzi oprávneným a povinným je spotrebiteľským právnym vzťahom v zmysle § 52 a nasl. OZ. Na spotrebiteľské právne vzťahy sa vždy aplikujú právne normy, ktoré sú pre spotrebiteľa priaznivejšie a v jeho prospech, a to bez ohľadu na to, akým zákonom je zmluvný vzťah upravený (§ 52 ods. 2 OZ a § 54 ods. 1,2 OZ). Oprávnený tvrdí, že úver bol poskytnutý za účelom zamestnania. S jeho argumentom sa odvolací súd nestotožňuje. Povinný je v zmluve o úvere ako aj ostatných dokumentoch označený menom, priezviskom, adresou pobytu, rodným číslom a číslom občianskeho preukazu, teda identifikačnými údajmi fyzickej osoby nepodnikateľa. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že v tomto prípade bola zmluva o úvere uzatvorená na vopred predtlačenom formulári, ktorý oprávnený používa opakovane pri svojej podnikateľskej činnosti, teda samotná zmluva je formulárová, má adhézny charakter a dlžník (povinný) nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť jej obsah. Tiež sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že ak sú v zmluve použité formulácie a pojmy, ktoré možno vykladať rozdielne, je potrebné vykladať ich v neprospech toho, kto ich do zmluvy uložil, a preto je správne zmluvu (najmä s prihliadnutím na jej adhézny charakter) vykladať v prospech strany, ktorá návrh zmluvy nepripravila, teda v prospech povinného, ktorý nemohol ovplyvniť jej obsah. Tá istá zmluva medzi tými istými zmluvnými stranami nemôže mať pre účely posudzovania neprijateľných zmluvných podmienok spotrebiteľský a zároveň nespotebiteľský charakter. Podľa § 54 ods. 2 OZ s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti dospel odvolací súd k záveru, že predmetnú zmluvu je potrebné posudzovať ako spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

26. Povinného možno považovať za spotrebiteľa podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere. Podľa citovaného ustanovenia na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

27. Aplikáciu zákona o spotrebiteľských úveroch nie je možné vylúčiť len na základe toho, že vo formulári zmluvy o úvere je zaškrtnuté, že účelom poskytnutia úveru je výkon zamestnania. Poskytnutie úveru na účel výkonu zamestnania totiž musí byť dostatočne overený, t. j. musí ísť materiálne o účelový úver. V danej veci povaha zmluvy má adhézny charakter. To znamená, že bola vopred pripravená oprávneným, povinný nemohol v zásade meniť jej znenie a jej súčasťou boli obchodné podmienky.

28. Odvolací súd poukazuje aj na to, že pochybnosti o tom, že išlo o obchodno-právny vzťah, zakladá aj vyhlásenie zmluvných strán vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, kde v bode 16. je uvedené, že zmluvné strany sa dohodli v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, že všetky ich právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom, teda zmluvné strany dohodli pre daný prípad tzv. fakultatívny obchod. Ak by skutočne nešlo o spotrebiteľský právny vzťah, zmluva o úvere sa riadi § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka (absolútny obchod). Vzhľadom na

to by nebol daný dôvod pre vyhlásenie zmluvných strán podľa § 262 Obchodného zákonníka, ktoré sa aplikuje na prípady, keď zmluvné strany prejavia vôľu, bez ohľadu na povahu právneho vzťahu, zvoliť režim obchodného práva. Celkové okolnosti charakteru právneho vzťahu medzi účastníkmi konania a spornosť o tom, o aký vzťah ide, je potrebné vykladať spôsobom, ktorý je v prospech spotrebiteľa (§ 54 ods. 2 OZ). Oprávnený nepredložil také dôkazy, ktoré by svedčili s istotou o tom, že nejde o spotrebiteľský právny vzťah. Z obsahu zmluvného dojednania, ako aj zabezpečenia splnenia dlhu blankozmenkou vyplýva, že oprávnený vystupoval voči povinnému v zmluvnom vzťahu nadradene, v rámci svojej podnikateľskej činnosti a vnútil povinnému obsah zmluvy, pretože inak by mu úver neposkytol. Nespotebiteľský charakter zmluvy musí byť preukázaný bezpečne, t. j. spôsobom nezbudzujúcim pochybnosti, pričom dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy má dodávateľ (veriteľ). Uvedené svedčí o potrebe aplikácie príslušných ustanovení o ochrane spotrebiteľa.

29. Odvolací súd poukazuje na to, že pri vydaní exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku sp. zn. SR 09534/11 zo dňa 21.10.2011, boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu spotrebiteľa, keď rozhodcovský súd neposúdil právny vzťah ako vzťah spotrebiteľský a neposkytol povinnému náležitú ochranu, a priznal oprávnenému právo na peňažné plnenie voči povinnému na základe zmenky. Rozhodcovským rozsudkom bolo oprávnenému priznané plnenie na podklade blankozmenky vystavenej povinným dňa 15.7.2010, ktorá zabezpečovala plnenie povinného ako spotrebiteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej oprávnený povinnému poskytol úver vo výške 450,- EUR.

30. Okresný súd správne aplikoval § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy, keď mal za zistené, že veriteľ uplatnil voči dlžníkovi nárok zo zmenky vo výške 711,19 EUR, hoci istina poskytnutého úveru bola vo výške 450,- EUR. Podľa citovaného zákona mohol veriteľ voči dlžníkovi uplatniť nárok zo zabezpečovacej zmenky, ak zmenková suma v čase vyplnenia činila maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru, teda maximálne 135,-EUR. Rozhodcovský súd neprihliadol na obmedzenie použitia zmenky na zabezpečenie spotrebiteľského úveru, vyplývajúce z § 4 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch. Uvedené skutočnosti zakladajú dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m). Odvolací súd nedospel k záveru, že by námietky oprávneného uvedené v odvolaní boli dôvodné a že by bol naplnený niektorý z uvádzaných odvolacích dôvodov. Preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne.

31. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Podľa § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení platnom v čase vydania tohto rozhodnutia (v znení zákona č. 2/2017 Z. z., účinného od 1. 4. 2017) dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.